

Hala Yağıyor Yağmur

– redfer · 15 Ocak 2026

Her sonbahar akşamı
Yağmur gibi yükseklerden yumuşakça iniyordu zemine
Yağmurca söylüyordu türküsünü .
Ak ,pak saf ve berrak bir sesle, ahenkle
her canlıya özel olarak dokunuyordu
Kağnı sırtında meçhul bir sürgüne giderken,
öküzün kanayan ayağını dert edinen yağmurdu

Gecenin koynunda,
gurbetin kapkara hüznünde,
zihinde çakan yakıcı şimşeklerle sarsıldı,
yürekte kopan fırtınalarla yeniden yeniye duruldu,
ruhu saran gök gürültüleriyle yeniden ateşlendi.
Ve yağmur şanlı saltanatın yıkık taşlarına yeniden yağdı.
Güzel zamanlardan geriye kalan bu donuk bakışlara
dolandı durdu.
Duruldu yağmur.

Hafifledi, duruldu.

Yalın bir damla olarak yeniden
Karlı dağların serin kuytularına döndü.
Damla damla kalbimize yağmak için,
Sağanak sağnak ruhumuza varmak için,
aklımıza şualar düşürmek için
safılaştı, inceldi, çoğaldıkça çağladı.

Acımasız bir şimşegin ucunda,
Şedit rüzgarların ardı sıra yabancı ellere savruldu.
Köpüklü nehirlerin hazin akışına kapıldı.
Yaban rüzgârlarına esir düşüp,
uzak coğrafyalara sürüklendi yağmur.

*

Dağ başlarından devşirdiği haşin fıtratını,
Coşkun sulara yıkadı duru, keskin bakışını,
Doğanın kavruk toprağından beslediği ateşin zekâsını
alıp yeniden göğe karıştı yağmur.

Kızıl şafaklardan ışık vurdu yüzlere
Nefeslere derinlik veren taze bir seherde,
ruhların göçebelik kışkırtısına
yakın olduğu sabah vakitlerinde
duru bir reşha olarak vardı yeryüzüne yağmur

Yitirilmiş bir coğrafyanın dağıyla taşıyla kucaklaştı,
zaruretle derinleşen bir yaranın orta yerinde
kan olup aktı, kıvrandı.
Uçurumlara düştü, mağaralara sığındı,
taşlarla arkadaş oldu,
pınar başlarında geceledi,
gecenin orta yerinde
yüreğine düşen dava ateşiyle buharlaştı yağmur.

Bir ananın göz yaşından taşıtı da geldi.
Helal-haram kaygısını
bir tutam ota taşıyacak denli
müttaki bir babanın alın terinden
billurlaştı da yağdı yağmur

Arzın humma nöbetleriyle
kivranan toprağına dokundu en önce.
Mevsimlerin son nefesleriyle savruldu yağmur,
aşkın rzigarına tutuldu,
damla damla sevdaya aktı yağmur.

*

Toprağın damarlarına karışıp
yeni baharların toprağına gömülmeyi de göze aldı.
gözlere nur olacak
bahçelere gözyaşı olacak değil miydi nasılsa?
Yağmur eninde sonunda göğüslere değecekti.
Yağmur gklyd ve nasılsa göğe dönecekti.
Bir gece, karabulutların girdabına düştü yağmur.

Hiçbir yağmura benzemiyordu.
Sanki başka zamanlara,
başka mevsimlere,
başka coğrafyalara aitti de,
bu talihsiz mevsime,
bu mahzun şehre kazara uğramış gibiydi.
Rahmet dediler adına
Eşsiz ve belki zamansız yağmış bir yağmurdu.

Bir sabah tozlu ayaklarıyla vardığı mekanlara
muhteşem bir saltanatın batmaya yüz tuttuğu
hazan mevsiminde bir ikinci yağmuru olup düştü.
Mahzun coğrafyanın meyus insanlarına,
peşi sıra getirdiği yedi renk ışıklarıyla
taze ve rengarenk bir gökkuşağı sundu.

Acele etmiş, kışta gelmişti.
Çiçekleri solmuş, tohumları kurumuş topraklara,
yazı baharı unutmuş iklimlere
yeni baharlar getirdi.
Yağmur, soğuk ve acı kışlarda da yağdı.
Sicim sicim ,tane tane , şehir şehir dolaştı.
Toprağın efsununda savruldu,

Gönüllerin hüznünde yoğruldu.
Bereketini, heyecanını her diyarın göğüne taşıdı yağmur.

*

Bentleri yıkan bakışlarla yağdı
Parmaklıklara inat yeryüzünün her noktasına vardı,
zerreden küreye her şeyi tefekkürle yıkadı
Bir bahar günü, çayır çimende yeni açmış çiçekleri,
taze kokulu yapraklarıyla
reyhana dönüştürdü yağmur.

Sessiz ve kimsesiz bir yalnızlığa itilirken,
yavrusuna giden kuşlara kanat gerendi
hüzünlü yalnızlıklara,
o sessiz gecelere çise çise yağın,
sessizce çoğalan,
hece hece biriken,
akarsularca taşandı yağmur.

Yaprak yaprak şebnem oldu.
Miski amber rahiya oldu
Turnaların kanatları arasında
Haşre, ebede, Cennete taşıdı yağmur
Gözlerimizin gördüğü suretlerden
gönlümüzün gördüğü hakikatlere
sürükledi bizi.

Öylece yeryüzündeki rahmet eserlerine nazar eyledik.
Ve öylece dirilişe, hesaba, ebede vardı aklımız.
rüyalardan uyandırdı bizi.
Kuyuda ve zindanda aklımızı hakikate boğdu.
gecelerce aydın etti gözümüzü.
denizinde dalga dalga gerçeğe savurdu nefesimizi.

Düşülen yangınlardan bize ebedî güller devşirdi.
dilimize istikamet verdi
taşı tefekkürümüze taşıdı,
katı kalpleri taşla yumuşatacak tane tane geldi.
Sabırlar akıttı kalbimize yağmur.

*

Gülü ve salâvatı, bülbülü ve nübüvveti tanıdı
insanı ve haşri, geceyi ve yıldızları gördü
göğü ve tevhidi yeniden yeniye yoğurup yıkadı yağmur.
Hiç incitmeden, yıkmadan ve kırmadan, üzmeden
ve korkutmadan alnımıza, aklımıza yağdı.
Hiç zorlamadan ve yormadan
yüreğimize değıdi yağmur.

Damağımıza metanetli bir dua yapıştırdı.
Bütün zamanların en güzel yağmuru
Muhammed Mustafa'ya selamlar sundu
Reşha, reşha çorak iklimlere,
kurak dimağlara inzal buyurdu yağmur.

Ve hala yağıyor yüzümüze,
sabahları şebnem olup parıltılar saçıyor,
ebedi bir bahardan,
sonrasız bir andan
taze ve sınısıcak mesajlar taşıyor,
gökler boyu gökkuşağı oluyor,
gözümüze ve gönlümüze haleler gönderiyor.
Rahmet rahmet müjdeler indiriyor
hâlâ yağıyor yağmur

redfer